

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 6. Collatio soluta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

§. VI.
Collatio soluta.

Sæculum V,
 A. C. 484.

n. 17.

Prima Februarii, præstituta ad Colloquium die appropinquante, Episcopi non ex tota Africa modo, sed ex Insulis, quæ Vandalis parebant, advenerunt. Omnium pectora dolor obruebat. Aliquot diebus in silentio exactis, Hunericus eruditissimos selegit, quos calumniis oppressos necaret. Quemdam in paucis doctum, cui nomen Letus, diu carcere detentum, cremari iussit, ratus edito rigoris exemplo cæterorum constantiam frangi posse. Tandem ad colloquium conventum in loco ab Arianis præparato. Catholici e suo gremio viros decem elegerunt, qui nomine omnium responderent, & sic Arianis causam tollerent dicendi, se Catholicorum multitudine non argumentis fuisse superatos. Cyrilus cum suis in editiore loco magnifice extructo solio sedebat, econtra Catholici stabant. Dixerunt: *In publico Colloquio æqualitatem Partium observari oportet; Mandatarii etiam adsint, qui veritatem examinent. Quis hic Arbitr erit?* Aliquis Regis Notarius respondit: *Cyrilus Patriarcha dixit . . .* loquentem turbarunt Catholici, quærentes, qua Auctoritate Cyrilus hunc sibi Titulum assumeret. Tum vero Ariani tumultum ciere, Catholicos calumniis im-

Hist. Eccles. Tom. VII

B

pete-

Sæculum V.
A. C. 484.
petere, & quia petierant, ut, si nullus esset Arbitrator, saltem aliqui de populo pol-
lentes prudentia Spectatores interessent,
jusserunt, ut omnes Catholici præsentibus
fustibus centies verberarentur. Eugeni-
us Episcopus exclamavit: *Videat Deus,*
quanta nobis vis inferatur, & quam du-
ram patiamur persecutionem! Episcopi
Catholici dixerunt ad Cyrilum: *Pro-*
pone, quæ habes. Respondit: *Linguam*
latinam ignoro. Volebat nempe obten-
dere, quod Vandali aliorum Barbarorum
modo lingua Teutonica loquerentur. E-
piscopi Catholici responderunt: *Certe*
scimus, te semper sermone latino fuisse lo-
cutum; itaque hanc te excusationem af-
ferre non decet, te omnium minime, qui
has flammæ excitasti. Cum ergo Cyri-
lus videret, Catholicos longe melius ac-
credidisset ad certamen paratos adesse,
tricas nexuit, ut qualicumque ratione
Colloquium abrumperet. Id prævide-
rant Catholici, ideoque Fidei Professio-
nem scripserant, quam publice prælege-
runt.

Victor. lib. 3. Amplissima est hæc Fidei Professio,
& primo unitatem substantiæ divinæ cum
Trinitate Personarum explicat. Tum
vocem græcam: ὁμοουσιος adhibendi ne-
cessitatem probant. Ex Scriptura de-
monstrant, Filium ejusdem esse cum Pa-
tre substantiæ, Ambos esse æquales, duas

ia

in JESU Christo esse Naturas, quomodo Generatio ejus sit inexplicabilis, quomodo Pater ingenitus, & Filius genitus ejusdem substantiæ sint, quomodo substantia divina sit indivisibilis. Spiritum Sanctum Patri, & Filio esse Consubstantialem, & unum Dei nomen tres Personas complecti. Episcopi speciatim de Divinitate Spiritus Sancti differunt, & concludunt in hunc modum: *Hæc est Fides nostra Auctoritate Evangelistarum, & Apostolorum innixa, & fundata in omnium Ecclesiarum Catholicarum totius Mundi societate, (*) in qua per Dei Omnipotentis Gratiam usque ad vitæ istius exitum nos perseveraturos speramus.* Hic

Sæculum V.
A. C. 484.

Formula Catholica.

B 2

Libel-

(*) Ex hac Confessione videmus, Orthodoxos Africae Episcopos in Fidei suæ Testimonium non solam Sacram Scripturam adducere, sed etiam Ecclesiæ Auctoritatem, seu omnium totius Mundi Catholicarum Ecclesiarum Societatem, nimirum veræ Christi Ecclesiæ Notam infallibilem, & soli Romano-Catholicæ omni tempore propriam. Et profecto vix ullo alio Argumento omnes, & singulæ, Ecclesiæ a Romano Catholica separatae convinci possunt, ipsas non esse posse Orthodoxas, quam quod inter se nullo visibili signo, in nullo Capite, nullo inter Pastores & Episcopos Litterarum commercio, nulla Subordinatione, aut Hierarchia, nullo Communio- nis Ecclesiasticæ sensibili vinculo conjungantur. Omnes quidem JESUM Christum ore ingeminant,

Sæculum V.
A. C. 484.
Libellus missus fuit duodecimo Kalendas Maji a Januario Zatarensi, & Villatico a Casis modicis, Numidiæ Episcopis, a Bonifacio Foratianensi, & Bonifacio Gratianensi Episcopis Provinciæ Bizacenæ. Hæc dies vigesimæ Aprilis anno 484. respondet.

Id. Lib. 4.
Cum hæc Formula legeretur, exclamantes Ariani querebantur, quod eorum Adversarii Catholicos se dicerent, & protinus ad Regem deferunt, eosdem tumultum excitasse, ut Collationem effugerent. Tunc Rex Decretum, quod paratum habebat, in omnes Provincias secreto

minant, & sacram Scripturam jactant, sed hac Nota a nullo Hæreticorum, quotquot fuere, genere discernuntur.

Epist. Jerem. An. 1677.
Aliquando DD. Protestantes Societatem cum Schismaticis & Hæreticis Græcis inire cupiebant. Itaque, Legatis ad Jeremiam Patriarcham Constantinopolitanum missis, Græcos ad Communionem Ecclesiæ Lutheranae invitaverunt. Respondit Patriarcha datis Epistolis tribus ad Confessionistas in Germania directis, & demonstravit in Ecclesia Doctrinam de septem Sacramentis, de Confessione secreta, de Transsubstantiatione, de Missæ Sacrificio pro vivis, & mortuis offerendo, de Invocatione Matris Dei, & Sanctorum semper fuisse traditam. Ita spes concordia, & Communionis qualiscunque Confessionistarum, & Græcorum Schismaticorum evanuit.

creto misit, quo jubebat, dum Episcopi Carthagine essent, omnes Ecclesias Africæ una die claudi, suisque Episcopis omnia bona Ecclesiarum, & Episcoporum Catholicorum dari. Sic Leges contra Hæreticos ab Imperatoribus editas contra Catholicos vertit. In hoc Decreto dicit Hunericus; *Postquam Episcopi Homousiani Carthaginem ad Colloquium pervenerunt, & aliquamdiu hic morati sunt, rursus aliquot dierum dilationem impetrarunt. Quamprimum se ad certamen paratos dixerunt, Episcopi nostri ab ipsis petierunt, ut ex Scriptura (*) probarent vocem: ὁμοούσιος, aut saltem illud damnarent, quod ultra mille Episcopi in Conciliis Ariminensi, & Seleuciensi congregati damnarunt. Ipsi hæc seditiose recusare, & populum ad contumaciam excitare. Inde factum, ut ne quidem Colloquio initium dari potuerit. Tum Rex iterum tempus quo veniam mereri possent, usque ad primam Junii ejusdem anni Regni ejus octavi, id est, quadringentesimi octogesimi quarti concedit. Decretum istud vigesima quinta Febr. datum.*

B 3 §. VII.

(*) Similis, & æque inanis est clamor quorundam Heterodoxorum vocem: *Transsubstantiatio*, non legi in Sacra Scriptura! cum sine transsubstantiatione Jesu Christi verba explicari non possint, nisi detorqueantur.